

Errores, enim demonstrati religionis & impietas, & mendacia detecta & epiphonemate omnia claudēs, ait. Multis bonis auxit etatē nostrā propitius Deus, & quasi armauit aduersus calamitates & maximas impressiones.

An non est Camerarius illi ægroto, qui medicum suum ferum appellet ac formidabilē, quia curet fricari, corpus abstergi, pustulas aliquādo excitari, mox tamē subiungat, fera se scabiē esse liberatum, paralyſi absolutum, erutum ex maxīma febrī, & iniūis melancholiæ sublatis, in hominem alium physici beneficio euasisse?

Est perpetuus, & constans in mundo ariditatum, æstuum, gelu, alluionū, copīæ, caritatis circuitus, & summa varietas. Non potuere vlli vnquam populi non se vexare mutuis damnis, & cladibus, modò ciuilibus, modò externis bellis afflictī. Viguere statis tēporibus, vel potius incertis humanæ vitæ scelera, vitia cuncta: post vitia virtutes viderunt omnes gentes, & post virtutes nefaria facinora subsecuta sunt: & hanc tantam uicissitudinem nondum agnoscimus? Et si ad arma eatur, proinde perturbamur, atque si rem inauditam uideamus accidere? Et res usitatissimas, antiquissimas, quotidianas, necessariō incidentes, uiso lucido Cometa uolumus à cœlo, uel fieri, uel portendī? Et propter bellum in quo corpus affligitur, & ubi ex mille uix unum habeas non eo exitu dignum, non raptorem, non furacem, non uiolentum, non humani sanguinis auidissimum, uocamus ætatem, aut annum luctuosum à phasmate infælici editum, cum eadē ipsa hora fateamur, non eundem solum annum, sed integram ætatem 40. annorum esse beatam, esse uerē felicem. Conferat Camerarius rem cum re, tempus cum tempore iudicium cum iudicio, causam cum causa, malorum & bonorum. Luget muliebri eiulatu, quòd rapaces & impij trucidentur, quòd panis minuatur à pistore, quòd fame magistra discāt se homines minus infarcire, minusq; abdomen distendere. Neque uidet uera bona esse, uirtutem, honesti studium, literarum cultum, religionis ac pietatis.